C U R T E A D E A P E L N O R D

Dosarul nr. 21rji-182/2025 Judecătoria Orhei sediul Rezina

1-24117778-03-21rji-10022025 Judecător: Igor Negreanu

D E C I Z I E

În numele Legii

06 mai 2025

mun. Bălți

Colegiul penal al Curții de Apel Nord,

În componența:

Președintele completului, judecătorul Ion Talpa

Judecătorii Oxana Mironov

Ecaterina Arseni

a examinat în ordine de recurs, recursul directorului Penitenciarului nr. 17 Rezina Veaceslav Dascal, recursul condamnatului Mucuța Mihail ***** și recursul avocatului Ion Șova în interesele condamnatului Mucuța Mihail ***** declarat împotriva încheierii Judecătoriei Orhei sediul Rezina din 16 ianuarie 2025 adoptate în limitele demersului administrației Penitenciarului nr. 17 Rezina privind înlocuirea părții neexecutate din pedeapsă cu o pedeapsă mai blândă în temeiul art. 92 Cod penal în privința condamnatului Mucuța Mihail *****

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul-raportor, ținând cont de actele cauzei, Colegiul penal,-

C O N S T A T Ă :

La 17.10.2204 în adresa Judecătoriei Orhei sediul Rezina a parvenit spre examinare demersul administrației Penitenciarului nr. 17 Rezina privind înlocuirea părții neexecutate din pedeapsă cu o pedeapsă mai blândă în temeiul art. 92 Cod penal în privința condamnatului Mucuța Mihail *****.

În motivarea demersului s-a invocat că la data de 08.10.2024 Comisia Penitenciarului nr.17 Rezina a examinat posibilitatea înlocuirii părții neexecutate din pedeapsă penală cu o pedeapsă mai blândă în temeiul art.92 din Codul penal a condamnatului la detenție pe viață Mucuța Mihail ***** a.n.***** în baza cererii, în urma căreia au stabilit următoarele:

Condamnatul Mucuţa Mihail a fost condamnat la data de 14.04.1997 de către Colegiului penal al Judecătoriei Supreme a Republicii Moldova conform art.119 alin.(3); art.120 alin.(2); art.121 alin.(1), pct.1,2, 3 și 5; art.102 alin.(3); art.103/l alin.(2); art.88 pct.1, 6, 7 și 8; art.127; art.227 alin.(1); art.208 alin.(3); art.224 alin.(1); art. 39 din Codul penal la detenţiune pe viaţă.

Prin decizia Curții de Apel din 28.01.1998 a fost menținută fără modificări sentința Judecătoriei Supreme de Justiție Chișinău din data de 14.04.1997.

Prin decizia Curţii Supreme de Justiţie din 09.04.1998 a fost menţinută fără modificări Sentința Judecătoriei Supreme de Justiţie Chișinău din data de 14.04.1997 şi Decizia Colegiului penal al Curţii de Apel din 28.01.1998.

Potrivit încheierii Judecătoriei Orhei sediul Rezina din data de 07.12.2018 a fost aplicată legea retroactivităţii şi acţiunile lui Mucuţa Mihail au fost recalificate și în temeiul art.84 alin.(5) din Codul penal, i-a fost stabilită prin cumul parţial al pedepselor aplicate pedeapsa definitivă – detenţiune pe viaţă cu începutul termenului de la 16.03.1995. Sentința a intrat în vigoare la 09.04.1998. Anterior nu a mai fost condamnat.

Mucuța Mihail la 08.10.2024 a executat real 29 ani, 6 luni și 22 zile.

Înlocuirea părţii neexecutate din pedeapsă cu o pedeapsă mai blândă în privinţa persoanelor care execută pedeapsa la detenţie pe viaţă pentru comiterea unei infracţiuni excepţional de grave, poate fi aplicată numai după ce condamnatul a executat cel puţin 25 de ani închisoare ceea ce reprezintă în situaţia condamnatului - 16.03.2020.

Potrivit Raportului de evaluare despre realizarea Programului individual de executare a pedepsei penale a fost aprobat cu „a realizat Programului individual de executare a pedepsei penale, are un comportament pozitiv". Prejudiciul cauzat prin infracţiune la achitat integral.

Menționează autorul demersului că în urma examinării actelor dosarului personal membrii comisiei unanim au votat de a expedia materialele în instanță cu propunerea privind examinarea posibilității aplicării art.92 din Codul penal în privința condamnatului Mucuța Mihail.

Prin încheierea Judecătoriei Orhei sediul Rezina din 16 ianuarie 2025 demersul administrației Penitenciarului nr. 17 Rezina privind înlocuirea părții neexecutate din pedeapsă cu o pedeapsă mai blândă în temeiul art. 92 Cod penal în privința condamnatului Mucuța Mihail ***** a fost respins ca fiind neîntemeiat.

Încheierea nominalizată a fost atacată cu recurs de către directorul Penitenciarului nr. 17 Rezina Veaceslav Dascal, prin care s-a solicitat admiterea recursului, casarea încheierii Judecătoriei Orhei sediul Rezina din 16 ianuarie 2025, cu pronunțarea unei noi decizii privind admiterea demersului instituției penitenciare și aplicarea în privința condamnatului Mucuța Mihail ***** a dispozițiilor art. 92 alin. (3^1) Cod penal.

În motivarea recursului au fost reiterate aceleași circumstanțe de fapt și de drept invocate în demersul înaintat.

Suplimentar, s-a menționat că un element esențial în analiza aplicării art. 92 CP este conduita condamnatului pe parcursul detenției, și anume: participarea activă la activități educaționale şi de reintegrare, a urmat diverse programe destinate dezvoltării personale şi reintegrării sociale, ceea ce indică dorința sa de schimbare şi de adaptare la normele sociale.

Comportament cooperant cu administrația penitenciarului - atitudinea pozitivă față de personalul penitenciarului și față de colegii de detenție demonstrează că condamnatul nu manifestă agresivitate sau alte comportamente problematice.

Un criteriu esențial în luarea unei decizii privind înlocuirea pedepsei este stabilirea nivelului de risc pe care condamnatul îl mai prezintă pentru societate.

În acest sens, pot fi prezentate: Evaluări psihologice şi criminologice realizate de specialiști care pot indica diminuarea pericolului social. Acestea trebuie să demonstreze că persoana şi-a însușit responsabilitatea pentru faptele sale şi are capacitatea de a se reintegra în comunitate.

Analiza antecedentelor penale: Dacă condamnatul nu a manifestat un comportament criminal recidivant și nu a mai fost implicat în activități ilegale în penitenciar, acest fapt poate susține concluzia că riscul de recidivă este scăzut. Testimoniale şi recomandări din partea personalului penitenciarului. psihologilor şi altor specialiști care au interacționat eu condamnatul.

Prin urmare, dacă rapoartele oficiale şi expertizele concluzionează că Mucuța Mihail ***** nu mai prezintă o amenințare semnificativă pentru societate, aplicarea art. 92 CP devine justificată.

Aceste aspecte contribuie la formarea convingerii instanței că pericolul social al condamnatului a fost redus considerabil.

În contextul celor expuse, administrația Penitenciarului nr. 17 Rezina consideră că decizia comisiei penitenciarului din 08.10.2024 prin care s-a dispus înaintarea demersului către instanța de judecată cu privire la aplicarea către condamnatul la detențiune pe Mucuța Mihail ***** prevederilor art.92 Cod penal este legală și întemeiată.

Concomitent, încheierea Judecătoriei Orhei sediul Rezina din 16 ianuarie 2025 a fost contestată cu recurs de către condamnatul Mucuța Mihail *****, prin care s-a solicitat admiterea acestuia, casarea încheierii recurate, rejudecarea cauzei și emiterea unei noi decizii de admitere integrală a demersului instituției penitenciare și aplicare în privința sa a dispozițiilor art. 92 alin. (3^1) Cod penal prin înlocuirea părții neexecutate a pedepsei, cu una mai blândă sub formă de 240 ore muncă neremunerată în folosul comunității, cu impunerea obligațiilor prevăzute la art. 90 alin. (6) Cod penal.

În susținerea recursului s-a invocat că instanța de fond sa expus ca condamnatul Mucuța Mihail ***** a realizat programul individual, riscul de recidivă redus, este caracterizat pozitiv, prejudiciu achitat deplin, a ispășit real și efectiv pedeapsa de 29 ani, are 48 de stimulări, peste 50 de diplome, scrisori cu mulțumiri de la persoane cu funcții înalte, caracteristice pozitive, nu este alcoolic, nu e narcoman, de lumea interlopă s-a dezis din anul 2000, dar în opinia instanței toate aceste sunt insuficiente pentru aplicarea art. 92 alin. (3^1) Cod penal.

Astfel, se relevă că întrunește toate condițiile impuse de legiuitor pentru aplicarea dispozițiilor art. 92 alin. (3^1) Cod penal, fiind prezentate probe ce confirmă progresele și schimbării semnificative în comportamentul său, iar detenția continuă nu poate fi justificată din rațiunii penologice legitime, însă instanța a dat o apreciere superficială, unilaterală și neobiectivă a circumstanțelor cauzei, fără a da o apreciere obiectivă probelor, prin urmare concluzia instanței este neîntemeiată, fiind ignorate și încălcate drepturile sale prevăzute de art. 4, 8, 16, 20 din Constituția Republicii Moldova, art.6, 14 din Înalta Convenție Europeană.

Ulterior, încheierea Judecătoriei Orhei sediul Rezina din 16 ianuarie 2025 a fost contestată cu recurs de către avocatul Ion Șova în interesele condamnatului Mucuța Mihail ***** prin care a solicitat casarea încheierii, rejudecarea cauzei și adoptarea unei noi hotărârii privind admiterea demersului Penitenciarului nr. 17 Rezina și aplicarea în privința condamnatului Mucuța Mihail ***** a dispozițiilor art. 92 Cod penal.

În motivarea recursului s-a invocat că Mucuța Mihail ***** a făcut dovada unor progrese comportamentale care îi permit să beneficieze de efectele art. 92 Cod penal prin caracteristicile formulate de diverse autorități, evaluarea psihologică efectuată de către psihologul Natalia Andriuța, certificatul cu privire la sancțiunile și stimulările aplicate deținutului pe parcursul detenției, rapoarte de evaluare despre realizarea programului de executare a pedepsei și despre comportamentul condamnatului, iar ignorarea tuturor mijloacelor de probă prezentate în interesele deținutului, neargumentarea desconsiderării argumentelor invocate în sprijinul admiterii demersului și respingerea acestuia bazată în exclusivitate pe faptul că deținutul a comis infracțiunii excepțional de grave, fără a ține cont de progresele comportamentale constituie o încălcare a principiului preeminenței dreptului și a art. 6 și 3 CEDO.

În temeiul art. 447 alin. (2) Cod de procedură penală, respectând principiul contradictorialității, instanța de recurs a fixat data examinării recursului și a dispus să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței.

La 05.05.2025, de către Directorul, comisar-șef de justiție, Viorel Dascăl a fost depusă cererea de retragere a recursului, pe motivul invocat în Dispoziția ANP nr.25d, cu privire la unele măsuri în contextul examinării demersurilor înaintate de instituțiile penitenciare în privința condamnaților ce execută pedeapsa detențiunii pe viață, prin care s-a dispus

organizarea retragerii, în mod prioritar, procedurile necesare privind retragerea demersurilor înaintate în instanțele de judecată, în privința condamnaților ce execută pedeapsa detențiunii pe viață cu privire la aplicarea art.92 CP.

Aprecierea instanței de recurs.

Examinând materialele dosarului în raport cu argumentele din recurs, raportând circumstanțele de fapt a cauzei la prevederile legii care guvernează speța, Colegiul penal ajunge la concluzia că cererea de retragere a recursului urmează a fi admisă, iar recursurile condamnatului și a avocatului urmează a fi respinse ca nefondate, cu menținerea încheierii primei instanțe fără modificări din următoarele considerente.

Cu întâietate, Colegiul va dispune admiterea cererii de retragere a recursului, depusă de către Directorul, comisar-șef de justiție, Viorel Dascăl, prin prisma art.445 alin.5, art.407 CPP, cu încetarea procedurii de recurs în această parte.

În conformitate cu prevederile art. 449 alin. (l) pct.1) lit. a) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța respinge recursul, menținând hotărârea atacată, dacă recursul este nefondat.

Conform art. 448 alin. (1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanţa verifică legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei şi a oricăror documente noi prezentate în instanţa de recurs.

Potrivit art.469 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, la executarea pedepsei, instanţa de judecată soluţionează chestiunile cu privire la schimbările în executarea unor hotărîri, şi anume înlocuirea părţii neexecutate din pedeapsă cu o pedeapsă mai blîndă (art.92 din Codul penal).

În conformitate cu prevederile art. 471 alin. (1) Cod de procedură penală, chestiunile specificate la art.469 alin.(1) pct.5), 11) şi 14) se soluționează de către judecătorii instanței de drept comun, iar chestiunile prevăzute la celelalte puncte din art.469 alin.(1) se soluționează de către judecătorul de instrucție la demersul instituției care pune în executare pedeapsa, la cererea condamnatului sau a apărătorului acestuia ori, după caz, la demersul procurorului care exercită supravegherea organului sau instituției care pune în executare pedeapsa. Soluționarea de către instanța de judecată a chestiunilor prevăzute la art.469 alin.(1) pct.1) şi 2) se efectuează în condițiile prevăzute la art.266 şi 267 din Codul de executare şi numai după respectarea procedurii extrajudiciare stabilite. În cazul soluționării chestiunilor prevăzute la art.469 alin.(1) pct.1), 2), 4), 7)–9), instituția care pune în executare pedeapsa este obligată să prezinte raportul de evaluare privind comportamentul condamnatului, iar în cazul soluționării chestiunii prevăzute la art.469 alin.(1) pct.3), şi raportul medical respectiv. În ședința de judecată se citează autorul demersului cu privire la soluționarea chestiunii solicitate.

La caz, Colegiul reține că conform art. 92 Cod penal, în privinţa persoanelor care execută pedeapsa cu închisoare, instanţa de judecată, ținând cont de comportarea lor în timpul executării pedepsei, poate pronunţa o încheiere cu privire la înlocuirea părţii neexecutate din pedeapsă cu o pedeapsă mai blândă. Totodată, persoana poate fi liberată, în întregime sau parţial, de la pedeapsa complementară.

La înlocuirea părţii neexecutate a pedepsei cu o pedeapsă mai blândă, instanţa de judecată poate alege orice pedeapsă mai blândă, din cele specificate la art.62, în limitele prevăzute pentru fiecare categorie de pedepse.

În privinţa **persoanelor care execută pedeapsa detenţiunii pe viaţă**, înlocuirea părţii neexecutate a pedepsei cu o pedeapsă mai blândă poate fi aplicată numai după ce condamnatul a executat **cel puţin 25 de ani de închisoare**.

În temeiul prevederilor art. 265 din Codul de executare, instanța de judecată poate decide liberarea condiționată de pedeapsă înainte de termen sau înlocuirea părții neexecutate din pedeapsă cu o pedeapsă mai blândă, aplicând, după caz, compensarea privilegiată a zilelor de muncă, în temeiul şi în condiţiile art. 91 şi 92 din Codul penal.

Conform art. 266 din Codul de executare, în cazul în care condamnatul întrunește condițiile prevăzute în art. 91 şi 92 din Codul penal, administrația locului de deținere sau comandamentul militar, după caz, adoptă, în termen de o lună, o hotărâre privind propunerea pentru liberarea condiționată de pedeapsă înainte de termen sau pentru înlocuirea părții neexecutate din pedeapsă cu o pedeapsă mai blândă sau privind refuzul în acest sens.

Propunerea pentru liberarea condiționată de pedeapsă înainte de termen sau pentru înlocuirea părţii neexecutate din pedeapsă cu o pedeapsă mai blândă se depune, în termen de 5 zile de la data adoptării hotărârii, la instanţa de judecată în a cărei rază teritorială se află locul de deținere.

În cazul în care administrația locului de deținere sau comandamentul militar, după caz, refuză să propună liberarea condiționată de pedeapsă înainte de termen sau înlocuirea părţii neexecutate din pedeapsă cu o pedeapsă mai blândă, condamnatul poate înainta un demers pentru liberare sau înlocuire nemijlocit în instanța de judecată.

Concomitent, art. 267 Cod de executare stabilește că, la demersul pentru liberarea condiționată de pedeapsă înainte de termen sau pentru înlocuirea părţii neexecutate din pedeapsă cu o pedeapsă mai blândă se anexează dosarul personal al condamnatului, dovezile motivelor de fapt invocate şi, după caz, calculul zilelor conform compensării privilegiate a zilelor de muncă. Demersul se judecă în condițiile CPP.

În cazul în care instanța de judecată respinge demersul pentru liberarea condiționată de pedeapsă înainte de termen sau pentru înlocuirea părții neexecutate din pedeapsă cu o pedeapsă mai blândă, depunerea repetată a demersului poate avea loc după înlăturarea motivelor de fapt şi/sau de drept invocate de instanță la respingerea demersului, dar nu mai devreme de 6 luni de la data rămânerii definitive a hotărârii. În cazul refuzului liberării condiționate a condamnatului la detențiune pe viaţă, adresarea repetată a demersului poate avea loc nu mai devreme decât peste 3 ani de la data adoptării hotărârii de refuz a instanței.

În acest sens, Colegiul penal constată că legislația în vigoare prevede că înlocuirea părții neexecutate din pedeapsă cu o pedeapsă mai blândă poate fi aplicată condamnatului dacă instanța de judecată va considera posibilă corectarea condamnatului fără executarea deplină a pedepsei cu închisoarea. O atare concluzie urmează a fi trasă în baza studierii depline şi obiective a datelor referitoare la persoana condamnatului, la comportamentul lui pe tot parcursul perioadei de executare a pedepsei cu închisoare, inclusiv dacă s-a aflat şi în alte penitenciare, la respectarea regimului de executare, participarea la muncile remunerate sau neremunerate de îngrijire sau amenajare a penitenciarului şi a teritoriului, de îmbunătățire a condițiilor de trai şi medico-sanitare de detenție, la relațiile cu alți condamnați, cu familia, la participarea la măsurile cultural-educative, la prezența sancțiunilor disciplinare valabile la momentul soluționării demersului. La înlocuirea părții neexecutate a pedepsei cu o pedeapsă mai blândă, instanța de judecată poate alege orice pedeapsă mai blândă, din cele specificate la art.62, în limitele prevăzute pentru fiecare categorie de pedepse.

Din materialele cauzei Colegiul penal reține că, Mucuța Mihail ***** a fost condamnat prin sentința Curții Supreme de Justiție din 14.01.1997 în baza art. art.119 alin. (3); 120 alin. (2); 121 alin. (1) pct.1, 2, 3, 5; 102 alin. (3), 103^1 alin.(2); 88 pct.1, 6, 7, 8; 127; 227 alin. (1);

208 alin. (3); 224 alin. (1), 39 Codul penal *(în redacția anului 1964)* la detențiune pe viață în penitenciar de tip închis.

Ulterior, prin încheierea Judecătoriei Orhei sediul Rezina din 07.12.2018 a fost aplicată legea retroactivității și acțiunile lui Mucuța Mihail au fost recalificate în prevederile art. 171 alin. (2) lit. b), c), art. 172 alin. (2) lit. a), b), c), art. 145 alin. (1) lit. b), j), k), art. 360 alin. (2), art. 208 alin. (1) Cod penal și cu aplicarea dispozițiilor art. 84 alin. (5) Cod penal, fiindu-i aplicată pedeapsa definitivă – detențiune pe viață, cu începutul termenului de la 16.03.1995.

Fiind respectată procedura prealabilă, la data 08.10.2024 comisia penitenciarului a decis de a înaintat materialele în instanța de judecată privind posibilitatea aplicării prevederilor art. 92 Cod penal în privința condamnatului Mucuța Mihail *****, deoarece are un comportament pozitiv, a realizat programul individual de executare a pedepsei penale, a executat real 29 ani 6 luni și 22 zile.

Drept urmare, administrația penitenciarului nr. 17 Rezina s-a adresat către judecătorul de instrucție cu demersul privind înlocuirea părții neexecutate din pedeapsă cu o pedeapsă mai blândă în temeiul art. 92 Cod penal în privința condamnatului Mucuța Mihail *****.

Fiind examinată cauza în fond, prin încheierea Judecătoriei Orhei sediul Rezina din 16 ianuarie 2025 demersul administrației penitenciarului nr. 17 Rezina a fost respins ca fiind neîntemeiat.

Colegiul penal, lecturând încheierea recurată în raport cu argumentele recursului, consideră a fi întemeiată soluția judecătorului de instrucție privind respingerea solicitării privind aplicarea prevederilor art. 92 Cod penal în privința lui Mucuța Mihail *****, or, deși potrivit raportului de evaluare se constată că acesta se caracterizează pozitiv, a participat la munci neremunerată și remunerate, se implică în activitățile sociale realizate în penitenciar, este stabil emoțional, posedă capacitatea de a-și gestiona emoțiile și reacțiile în mod constructiv, nu se conduce de regulile subculturii criminale, a realizat programul individual de executare a pedepsei penale, a executat real 29 ani 6 luni și 22 zile, aceasta nu este o dovadă suficientă că condamnatul Mucuța Mihail ***** a purces pe calea corectării.

La acest capitol, Colegiul subliniază, că pentru a decide dacă o parte neexecutată din pedeapsă poate fi înlocuită cu una mai blândă, instanța trebuie să aprecieze dacă scopurile menționate au fost atinse într-o măsură suficientă și dacă există premise concrete că persoana nu va reveni la comiterea de infracțiuni.

Astfel, instanța de fond a constatat întemeiat că, deși formal se pot identifica elemente care îndeplinesc condițiile textului art. 92 din Codul penal, și anume condiția executării a mai mult de 25 de ani din pedeapsă, comportamentul pozitiv, lipsa sancțiunilor disciplinare, totuși gravitatea infracțiunilor și efectele cauzate, alături de multitudinea infracțiunilor săvârșite, obligă la o abordare mai prudentă cu privire la modificarea regimului de executare și la necesitatea continuării procesului de reeducare în detenție.

Respectiv în cazul de față, Colegiul penal consideră că interesul social, raportat la gravitatea faptelor și la politica penală de prevenție, nu justifică în acest moment admiterea demersului de înlocuire a pedepsei rămase de executat cu una mai blândă.

Prin urmare, apreciind circumstanțele stabilite pe parcursul examinării cauzei, raportate la personalitatea condamnatului Mucuța Mihail *****, de gravitatea, multitudinea și împrejurările comiterii infracțiunilor, Colegiul penal conchide că, prima instanță corect a ajuns la concluzia că demersul administrației Penitenciarului nr. 17 Rezina privind aplicarea față de Mucuța Mihail ***** a dispozițiilor art. 92 Cod penal este neîntemeiat, și menționează că, la moment motivele invocate în demers nu sunt relevante și convingătoare, iar înlocuirea părții neexecutate

de pedeapsă cu o pedeapsă mai blândă a condamnatului este prematură și contrară scopului pedepsei penale, ceea ce impune inaplicabilitatea prevederilor art. 92 Cod penal.

Circumstanțele în cauză denotă că înlocuirea părții neexecutate din pedeapsă cu o pedeapsă mai blândă este contrară scopului pedepsei penale, şi prin urmare nu va contribui la restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de către acesta a unor noi infracțiuni, iar reintegrarea sa în societate la moment nu este posibilă.

Astfel, în baza probelor administrate la materialele cauzei, se atestă că perioada executată din pedeapsă, precum și conduita manifestată până în prezent de către condamnat, nu justifică acordarea beneficiilor prevăzute de lege.

În sensul dat, Colegiul penal învederează că aplicarea înlocuirii părții neexecutate din pedeapsă cu o pedeapsă mai blândă ***este un drept şi o rezervă în atitudine a instanței, şi nu o obligație***, or, înlocuirea părții neexecutate din pedeapsă cu o pedeapsă mai blândă se aplică doar cu condiția că instanța va considera posibilă corectarea condamnatului fără executarea deplină a pedepsei aplicate prin sentința de condamnare, concluzii care urmează a fi trase în baza studierii depline şi obiective a datelor referitoare la persoana condamnatului, la comportamentul lui pe tot parcursul perioadei de executare a pedepsei cu închisoare, la respectarea regimului de executare, participarea la muncile remunerate sau neremunerate de îngrijire sau amenajare a penitenciarului şi a teritoriului, de îmbunătățire a condițiilor de trai şi medico-sanitare de detenție, la relațiile cu alți condamnați, cu familia, la participarea la măsurile cultural-educative, la prezența sancțiunilor disciplinare valabile la momentul soluționării demersului.

În același timp, Colegiul penal a conchis că potrivit Recomandării nr. R (89) 12 a Comitetului de Miniștri către Statele membre cu privire la educație în penitenciare, educația în penitenciar ajută la umanizarea penitenciarelor şi este un mijloc important de facilitare a întoarcerii deținutului în societate, pregătit atât din punct de vedere moral, cât şi din punct de vedere educațional, astfel că înlocuirea părții neexecutate din pedeapsă cu o pedeapsă mai blândă în temeiul art. 92 Cod penal în privința condamnatului Mucuța Mihail ***** este prematură.

În atare circumstanțe, instanța de recurs reține că instanța de fond şi-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care infirmă/afirmă acuzația, permițând părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, din care motiv o curte de apel/recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță *(Hotărârea CtEDO Garcia Ruis versus Spania).*

Sistematizând cele reliefate supra, instanța de recurs concluzionează că cerințele invocate de recurenți sunt neîntemeiate, careva temei de casare a încheierii contestate nu s-au stabilit, fiind condiționată respingerea recursurilor și menținerea în vigoare a actului judecătoresc contestat.

În conformitate cu prevederile art.445 alin.5, art.449 alin. (1) pct. 1) lit. a) Cod de procedură penală, Colegiul penal,-

D E C I D E :

Admite cererea de retragere a recursului, depusă de către directorul Penitenciarului nr. 17 Rezina Veaceslav Dascal, cu încetarea procesului în recurs în această parte.

Recursul condamnatului Mucuța Mihail ***** și recursul avocatului Ion Șova în interesele condamnatului Mucuța Mihail ***** declarate împotriva încheierii Judecătoriei

Orhei sediul Rezina din 16 ianuarie 2025, emise în privința lui Mucuța Mihail ***** se resping ca nefondate, cu menținerea încheierii în cauză fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul: **Ion Talpa**
Judecătorii: **Oxana Mironov**
Ecaterina Arseni